

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne: 27-05-2010	3
Čk _____ krát Přílohy: _____	
Či.: viz číselný kód Vyřizuje: _____	

Ústavní soud České republiky
Joštova 8
660 83 Brno

V Praze dne 26.5.2010

Stěžovatel:

JUDr. Zdeněk Altner,

Klidná 69, 252 26 Třebotov, okr. Praha – západ,
adresa pro doručování Nad Olšinami 27, 100 00 Praha 10,
advokát zapsaný u ČAK pod reg.č. 5648 t.č. s pozastaveným výkonem
advokacie

Účastníci řízení:

Státní volební komise

Ministerstvo vnitra

Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

Ministerstvo zahraničních věcí

Loretánské nám.5, 118 00 Praha 1

Český statistický úřad

Na padesátém 3268/81, 100 00 Praha 10 - Strašnice

popř. další příslušné volební orgány podle zák.č. 247/95 Sb.
do úrovně dle uvážení soudu

Vedlejší účastníci:

**Politické strany zaregistrované ve volbách do Poslanecké
sněmovny Parlamentu ČR v r.2010**

ústavní stížnost

podle ust. § 75 odst. 2/ písm. a) zák. č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu,
ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k čl.4 a čl.6 Ústavy a čl.21 a čl. 22 Listiny
základních práv a svobod,
proti přípravě voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, volebními
orgány podle zákona č.247/95 Sb. o volbách do Parlamentu České republiky, jako proti
jinému zásahu orgánů veřejné moci do volebního práva občanů.

Čtvermo,
s výhradou doplnění počtu vyhotovení dle výzvy soudu.

AK 1248/2010/3A

Stěžovatel odvozuje aktivní legitimaci k podání této své ústavní stížnosti :

- z volebního práva občana zaručeného čl.21 Listiny základních práv a svobod /Listiny/
- z práva občana na soudní ochranu volebního práva zaručeného čl.4 Ústavy,
- z ústavní povinnosti občana chránit a střežit demokratický politický systém České republiky uložené Preambulí Ústavy,
- ze zvláštní role advokáta členské země EU ve společnosti založené na principech právního státu, zakotvené v Etickém kodexu advokátů v Evropské unii, spočívající v povinnosti sloužit zájmům spravedlnosti stejně jako zájmům těch, jejichž práva a svobody je pověřen advokát prosazovat a hájit,
- jakož i z Doporučení výboru ministrů členskými státy ke svobodě výkonu advokáta DOP.(2000) 21.

Stěžovatel má dlouholeté zkušenosti s porušováním základních demokratických principů parlamentní Českou stranou sociálně demokratickou, která pohrdá svými smluvními závazky s arogancí subjektu způsobilého zneužít, i proti stěžovateli jako advokátovi, svého podílu na nejsilnější moci ve státě, státní moci, k prosazení svojí dlužnické svévole státem organizovaným násilím.

Je-li proti stěžovateli jako advokátovi zneužíváno státní moci subjektem způsobilým výkon státní moci ovlivnit, je podle Preambule Etického kodexu advokátů v Evropské unii zákonnou a morální povinností advokáta vůči veřejnosti, zkoumat příčinu ohrožení existence svobodné a nezávislé profese vázané dodržováním etických pravidel stanovených v rámci advokacie ve všech civilizovaných společnostech, jako zásadního prostředku pro ochranu lidských práv vůči státní moci a jiným zájmům ve společnosti.

Podíl politických stran na státní moci by měl být podle Ústavy určován především výsledkem účasti politických stran ve volbách do zákonodárního sboru v rámci volné, tedy rovné, soutěže politických stran.

V souladu se zvláštní rolí advokáta členské země EU ve společnosti založené na principech právního státu, která je zakotvena v Etickém kodexu advokátů v Evropské unii, podrobil stěžovatel zkoumání zákonnou úpravu soudní ochrany volebního práva občanů České republiky, jako základu volné, tedy regulární soutěže politických stran, podle jejíhož výsledku by měl být v rámci politického systému České republiky rozdělován podíl na výkonu státní moci.

Stěžovatel došel k závěru, že současně platná zákonná úprava soudní ochrany volebního práva občanů České republiky neposkytuje dostatečné záruky k tomu, aby sloužila zájmům spravedlnosti.

Stěžovatel proto podle ust. § 75 odst.2 písm.a) zák. č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu podává proti přípravě voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, volebními orgány podle zákona č.247/95 Sb. o volbách do Parlamentu České republiky, jako proti jinému zásahu orgánů veřejné moci do volebního práva občanů. tuto

ú s t a v n í   s t í ž n o s t :

Úvodem odkazuje stěžovatel na skutečnost, že nálezem ze dne 11.11.2009 sp.zn. IV.ÚS 128/06 projednal a rozhodl Ústavní soud za účasti České strany sociálně demokratické o ústavní stížnosti, u které byl výslovně před vydáním nálezu upozorněn na to, že ústavní stížnost projednávaná v řízení sp.zn. IV.ÚS 128/06 není podepsána ani stěžovatelem, ani jeho právním zástupcem.

Stěžovatel se dovolává zákazu diskriminace stanoveného mezinárodní i vnitrostátní právní úpravou a domáhá se rovného zacházení Ústavním soudem v tom, že je-li v zájmu politické strany možno Ústavním soudem rozhodnout o stížnosti neopatřené podpisem

stěžovatele, ani jeho právního zástupce, je v zájmu soudní ochrany volebního práva občanů České republiky na místě, projednat tuto stížnost stěžovatele jako advokáta, aniž by byl stěžovatel dalším advokátem zastoupen.

Stěžovatel odkazuje na čl.2 Ústavy, podle kterého je lid zdrojem veškeré státní moci, vykonává jí prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní, přičemž podle čl.6 Ústavy politická rozhodnutí mají vycházet z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním.

Stěžovatel dále odkazuje na čl.22 Listiny, podle kterého zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a **ochraňovat svobodnou soutěž politických sil** v demokratické společnosti.

Podle čl. 4 Ústavy jsou základní práva a svobody pod ochranou soudní moci.

Prezident republiky vyhlásil dne 8.2.2010 rozhodnutím publikovaným pod č.37/2010 Sb. termín voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na 28. a 29 května 2010.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se řídí zákonem č.247/95 Sb. o volbách do Parlamentu České republiky v platném znění /dále jen volební zákon/.

Soudní ochrana volebního práva je vymezena ust. § 86 až § 89 volebního zákona upravující návrhy na soudní přezkoumávání.

Ve výčtu návrhů na soudní ochranu volebního práva zde uvedených, není návrh na soudní přezkoumání správnosti součtu volebních hlasů odevzdaných ve volbách do Parlamentu České republiky uveden.

Návrhy na soudní ochranu volebního práva vymezené ust. § 86 až § 89 volebního zákona jsou vázány ve vztahu k volebnímu okrsku navrhovatele.

Příloha k volebnímu zákonu uvádí 81 volebních obvodů, členěných na volební okrsky.

Soudní přezkum platnosti voleb ve volebním okrsku nemůže výsledek správnosti součtu volebních hlasů odevzdaných ve volbách do Parlamentu České republiky ovlivnit tak, aby bylo zaručena vůle většiny voličů a ochráněna svobodná soutěž politických sil v demokratické společnosti.

Soudní přezkum platnosti voleb ve volebním okrsku nezaručuje soudní ochranu k uplatnění volebního práva občanů ve smyslu požadavku čl.6 Ústavy, aby bylo zaručeno, že politická rozhodnutí budou vycházet z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním.

Stávající úprava volebního zákona je tak v rozporu s právem na soudní ochranu volebního práva občana zaručeného čl.4 Ústavy.

Nedostatek zákonného nároku na soudní přezkum dostatečných záruk spolehlivé transparentní veřejné kontroly výsledků sčítání odevzdaných volebních hlasů ohrožuje dodržení ústavních principů stanovených v čl.4 a čl.6 Ústavy a čl.21 a čl. 22 Listiny základních práv a svobod především tam, kde při uplatnění volebního práva je po sečtení volebních hlasů okrskovými volebními komisemi, pro postup volebních orgánů vyšších stupňů zákonem stanoveno užití počítačů, a s nimi používaných prostředků jako softwaru, nosičů a pod., aniž by byly stanoveny záruky dostatečně spolehlivé transparentní veřejné kontroly jejich použití pro zpracování výsledku voleb.

Stěžovatel se dovolává obecně známé skutečnosti, že obava z manipulace výsledků voleb je známá v případě celé řady států s natolik respektovanými demokratickými tradicemi jako USA, Itálie a další.

Stěžovatel se odvolává na rozsudek Spolkového ústavního soudu v Karlsruhe č. 2 BvC 3/07, 2 BvC 4/07 ze dne 3.3.2009, kterým soud potvrdil názor, že „Nařízení o využití počítačů při volbách je protiústavní, protože nezajišťuje, že budou povoleny a použity počítače, splňující ústavněprávní předpoklad – zásadu veřejnosti“.

I když ústavní pořádek České republiky zásadu veřejné kontroly průběhu a správnosti výsledků voleb výslovně nestanoví, je princip zásady veřejnosti obsažen v požadavku čl.6

Ústavy, aby politická rozhodnutí vycházela z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním, a čl.22 Listiny, podle kterého zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a **ochraňovat svobodnou soutěž politických sil** v demokratické společnosti.

Ve smyslu označeného rozhodnutí je zásada veřejnosti splněna, jen pokud mají občané možnost podstatné kroky průběhu voleb i vyhodnocení volebních výsledků kontrolovat spolehlivě a bez zvláštní odbornosti. Výslovně se upozorňuje rozsudkem na riziko, že chyby v programování softwaru nebo úmyslné falšování manipulací softwaru při zpracování volebních výsledků jsou jen těžko poznatelné.

I když rozsudkem Spolkového ústavního soudu č. 2 BvC 3/07, 2 BvC 4/07 ze dne 3.3.2009 nebyly výsledky voleb do 16. spolkového sněmu v r.2005 prohlášeny za neplatné, protiústavnost užití počítačů při těchto volbách byla rozsudkem potvrzena, a užití počítačů při zpracování volebních výsledků voleb tak, jak se stalo při volbách do 16. spolkového sněmu v r.2005, v budoucích volbách soud zakázal.

Jak známo, na rozdíl od výsledků voleb do 16. spolkového sněmu v r.2005, které skončily volebním patem, výsledky voleb do 17. spolkového sněmu v r.2009 po rozhodnutí soudu o zákazu užití počítačů volebním patem neskončily.

Po volebním patu ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v r.2006 je rozsudek Spolkového ústavního soudu č. 2 BvC 3/07, 2 BvC 4/07 ze dne 3.3.2009 pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky inspirativní možností, jak riziku opakování volebního patu v nadcházejících volbách v České republice předejít.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyhlášené dne 8.2.2010 rozhodnutím prezidenta republiky publikovaným pod č.37/2010 Sb. nezaručují podle stávající úpravy volebního zákona dostatečně spolehlivou transparentní veřejnou kontrolu správnosti sčítání volebních hlasů odevzdaných ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Vyhlášení konečných výsledků voleb by mělo být rozhodujícím kritériem pro určení podílu jednotlivých politických stran na výkonu zákonodárné, a následně výkonné státní moci tak, aby spolehlivě zaručovaly vůli většiny vyjádřené svobodným hlasováním. V tom jsou přípravy nadcházejících voleb v rozporu s označenými ústavními principy.

~~podle čl. 87 Ústavy~~
Stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud jako soudní orgán ochrany ústavnosti vydal tento

n á l e z :

Zákon č.247/95 Sb. o volbách do Parlamentu České republiky v platném znění v rozsahu, ve kterém po sečtení volebních hlasů odevzdaných ve volbách okrskovými volebními komisemi, je pro další postup volebních orgánů vyšších stupňů zákonem stanoveno užití počítačů, nezaručuje dodržení ústavních principů stanovených v čl.4 a čl.6 Ústavy a čl.21 a čl. 22 Listiny základních práv a svobod, pro uplatnění volebního práva ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyhlášených dne 8.2.2010 rozhodnutím prezidenta republiky publikovaným pod č.37/2010 Sb.

Pro zpracování výsledku voleb stanovených rozhodnutím prezidenta republiky o vyhlášení termínu voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky publikovaného pod č.37/2010 Sb. se užití počítačů volebním orgánům **zakazuje**.

UDr. Zdeněk Altner